

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek (przewodniczący)

SSN Tomasz Artymiuk

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek (sprawozdawca)

Protokolant Jolanta Włostowska

w sprawie **S. J.** ,
skazanej za czyn z art. 178a § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 8 maja 2024 r.,
w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,
kasacji Prokuratora Generalnego na korzyść skazanej,
od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu
z dnia 13 czerwca 2023 r., VII K 66/23,

**uchyla zaskarżony wyrok w części – co do punktu III, tj.
rozstrzygnięcia o karze łącznej ograniczenia wolności i w tym
zakresie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi
Rejonowemu dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu.**

Tomasz Artymiuk Piotr Mirek Małgorzata Wąsek-Wiaderek

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu z dnia 13 czerwca 2023 r., VII K 66/23, S. J. została uznana za winną czynu z art. 62 ust. 1

ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1939 ze zm.), za który wymierzono jej karę 3 miesięcy ograniczenia wolności (pkt I) oraz czynu z art. 178a § 1 k.k., za który wymierzono jej karę 8 miesięcy ograniczenia wolności (pkt II). Kary jednostkowe zostały połączone i jako karę łączną wymierzono S. J. karę roku ograniczenia wolności (pkt III). Wyrok zawierał ponadto rozstrzygnięcia w przedmiocie zakazu prowadzenia pojazdów (pkt IV), świadczenia pieniężnego (pkt V), zaliczenia na poczet kary okresu zatrzymania (pkt VI), zaliczenia na poczet zakazu prowadzenia pojazdów rzeczywistego okresu zatrzymania prawa jazdy (pkt VII), przepadku dowodu rzeczowego (pkt VIII) i kosztów procesu (pkt IX). Powyższy wyrok nie został zaskarżony i uprawomocnił się.

Kasację w trybie art. 521 § 1 k.p.k., na korzyść skazanej, wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżył wyrok Sądu Rejonowego w zakresie rozstrzygnięcia o karze łącznej ograniczenia wolności zawartego w punkcie III wyroku Sądu I instancji i zarzucił „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego – art. 86 § 1 k.k., polegające na wymierzeniu oskarżonej kary łącznej 1 (jednego) roku ograniczenia wolności, obejmującej orzeczoną wobec S. J. w pkt I części dyspozytywnej wyroku karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności oraz orzeczoną w pkt II tej części karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności, a tym samym orzeczeniu jej w wymiarze przekraczającym sumę kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa”. Skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy, w tym zakresie, do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście zasadna, co umożliwiło jej rozpoznanie i uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Ma rację Prokurator Generalny, że zaskarżony wyrok zapadł z rażącym naruszeniem prawa, mającym istotny wpływ na jego treść, opisanym w zarzucie kasacji. Zarówno w dacie czynów (5 listopada 2022 r.), jak i dacie orzekania (13 czerwca 2023 r.), jak również obecnie, art. 86 § 1 k.k. określał górną granicę kary łącznej jako sumę kar jednostkowych, wymierzonych za poszczególne przestępstwa. Skoro S. J. wymierzono kary jednostkowe 3 miesięcy ograniczenia wolności (kara z punktu I) i 8 miesięcy ograniczenia wolności (kara z punktu II), to kara łączna nie

mogła przekraczać ich sumy, tj. 11 miesięcy ograniczenia wolności. Zatem wymierzenie kary powyżej górnej granicy możliwej go orzeczenia kary łącznej – kary roku ograniczenia wolności – stanowiło rażące naruszenie art. 86 § 1 k.k.

Wymierzenie kary łącznej poza granicami wyznaczonymi przez art. 86 § 1 k.k. stanowi rażące naruszenie prawa materialnego i zawsze ma, w rozumieniu art. 523 § 1 k.p.k., istotny wpływ na treść orzeczenia (zob. wyroki Sądu Najwyższego z dnia: 21 grudnia 2021 r., III KK 358/21; 29 listopada 2021 r., V KK 562/21; 17 października 2007 r., V KK 310/07; 6 grudnia 2005 r., II KK 310/05). Ten wpływ uwidacznia się w tym, iż skazana ponosi dolegliwość inną niż została przewidziana w ustawie, w odniesieniu do okoliczności tej sprawy – zbyt surową.

Przeprowadzając postępowanie ponownie, Sąd Rejonowy zobowiązany będzie uczynić zadość treści norm prawa materialnego, mających wpływ na kształt rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w sentencji wyroku.

[J.J.]

[ms]

Tomasz Artymiuk Piotr Mirek Małgorzata Wąsek-Wiaderek